

ΕΤΟΣ 63ον

15 Φεβρουαρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3220)

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Καθώς ή περίοδος τοῦ Τριωδίου ἔχει ξεκινήσει καί προχωρᾶμε στήν ἀνατολή τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία φροντίζει νά μᾶς εἰσάγει σταδιακά στό κλίμα καί τό πνεῦμα τοῦ ἀγώνα καί τῆς κατά Χριστόν προσπάθειας. Δέν ἀποκόπτει μόνο τό κρέας ἀπό τό καθημερινό διαιτολόγιο, ώς πρῶτο βῆμα πρός τήν αὐστηρή νηστεία. Συνάμα προτρέπει, παροτρύνει, ἀλλιὰ καί διευκρινίζει. Δέν ύποχρεώνει, δέν ἐπιβάλλει, δέν ἀσκεῖ πειθαναγκασμό. Στήν πιό ιερή περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χρόνου, κυρίαρχη ἀναδεικνύεται ή ἀνθρώπινη ἐλευθερία καί ἡ πρόκληση τῆς ὄρθης διαχείρισής της.

Η νηστεία ἀφορμή γιά νά κερδίσει ὁ πλησίον

Ξεκαθαρίζει ἀπό τήν ἀρχή ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὕτε γάρ ἔάν φάγωμεν περισσεύομεν, οὕτε ἔάν μη φάγωμεν ύστερούμεθα». Δέν εἶναι τό φαγητό πού μᾶς παρουσιάζει εὐάρεστους στά μάτια τοῦ Θεοῦ, γιατί οὔτε ἂν φᾶμε κερδίζουμε σέ ἀρετή, οὔτε ἂν δέν φᾶμε ύστεροῦμε σέ κάτι. Τότε, γιατί ἡ νηστεία ἔχει τόσο μεγάλη σημασία γιά τήν Ἐκκλησία μας; Γιατί ἐπιμένει ή Ἐκκλησία σέ μεγάλες περιόδους νηστείας μέσα στό ἔτος καί γιατί τή συνιστᾶ ὡς καθαρικό παθῶν; Ἐξηγεῖ ὁ Ἀπόστολος προειδοποιώντας, «βλέπετε δέ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν». Προσέξτε, μήπως αὐτό τό δικαίωμα πού ἔχετε νά τρῶτε ἢ νά μήν τρῶτε ἐλεύθερα, γίνει ἐμπόδιο στούς ἀσθενέστερους ἀδελφούς σας, οι ὅποιοι παρατηροῦν καί σκανδαλίζονται μήν μπορώντας νά ἔξηγήσουν τή συμπεριφορά σας. Τό πρόβλημα ἐπομένως, δέν εἶναι τό φαγητό, ἀλλιὰ ὁ ἐκούσιος περιορισμός τοῦ ἀνθρώπου προκειμένου νά κερδίσει ὁ ἀδελφός του.

Ἐξαρχῆς ή Ἐκκλησία μας ἔτσι κατανόησε τή νηστεία. Ὡς ἀφορμή νά κερδίσει ὁ ἄλλος, ὁ πλησίον. Ἐκοβαν οἱ χριστιανοί ἀπό τό φαγητό τους γιά νά τούς μείνουν χρήματα γιά φιλανθρωπία. Ἐμεναν νηστικοί γιά νά χορτάσουν οι

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. η' 8 - θ' 2)

Ἐκούσιος περιορισμός γιά νά κερδίσει ὁ ἀδελφός

Ἄδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἔρῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὅντος οἰκοδομηθῆσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι’ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἔωρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

ἄλλοι! Ἡταν καί εἶναι ύψηλότατος πόλος γιά ἀσκηση καί ἐπιειμοσύνη. Ἀλλά, συνάμα παρεῖχαν ἑαυτούς ως ύποδείγματα πρός τούς ἀσθενεστέρους, κυρίως διότι ἀρνοῦνταν νά συμπεριφερθοῦν ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, ὅπως «κάνει ὅλος ὁ κόσμος». Διαφοροποιοῦνταν ἔτσι, ὅχι στά πλαισια κάποιου αὐτοθαυμασμοῦ ἢ κρυφοῦ φαρισαϊκοῦ ἐγώισμοῦ, ἀλλά ἐπειδή ἐπρεπε νά κάνουν τὴ διαφορά, νά γίνουν τό ἀλάτι στήν ἀνθρωπότητα, πού θά νοστιμίσει τή ζωή, ἀλλά καί θά προστατεύσει ἀπό τή σήψη.

Πότε ἔγινε ἀγώνας γιά τά δικαιώματα τοῦ ἄλλου;

Στήν ἐποχή μας κυριαρχεῖ ὁ πόλος γιά τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Διεκδικήσεις, προσπάθειες, ἀγῶνες, ὅλα γίνονται μέ σημαία τή διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων μας. Καὶ ὡς ἔνα σημεῖο, καλῶς καί δικαίως! Πότε ἔγινε ἀγώνας γιά τά δικαιώματα τοῦ ἄλλου; Πότε, χωρίς ύστεροβουλία καί κρυφές σκέψεις, προτάχθηκαν στήθη χάρο τῶν ἀδυνάμων, τῶν πλησίον, τῶν ἀδελφῶν; Μόνο μετά τήν ἐπικράτηση τοῦ χριστιανισμοῦ καί ὑπό τήν ἐπιρροή πού ἀσκησε τό φρόντιμα τῆς ἀγάπης, πείσθηκε ὁ ἀνθρωπος νά ζητει «ού μόνον τά ἑαυτοῦ, ἀλλά τό τοῦ ἐτέρου ἔκαστος». Ἀλλά καί ἡ νομοθεσία, κυρίως τῆς Ὀρθόδοξης πατρίδας μας Ἐλλάδας, ἐπιπρεασμένη ἀπό τή διάθεση αὐτή ύπερ τοῦ ἄλλου, πρίν ἀπονείμει καί κατοχυρώσει τό ὅποιο δικαίωμα, θεσπίζει τήν ἀπαγόρευση τῆς καταχρηστικῆς ἀσκησής του. Δηλαδή, ἀπαγορεύει τήν ἀσκηση τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων, καί μάλιστα μέ τό ἄρθρο 25 τοῦ ύπερτατου κρατικοῦ νόμου, τοῦ Συντάγματος, ἐφόσον αύτά ἀσκοῦνται σέ βάρος τῆς κοινωνίας. Ἀλλά καί μέ τόν θεμελιώδη νόμο τῶν ιδιωτικῶν σχέσεων, τόν Ἀστικό Κώδικα (στό ἄρθρο 281), προβλέπει περιορισμό τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀτόμου, ὅταν ἡ ἀσκησή τους ύπερβαί-

Μετάφραση της Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ἐμᾶς δέν μᾶς συνιστᾶ τό φαγητόν εἰς τὸν Θεόν, διότι οὕτε ἔάν φάγωμεν, ἔχομεν κανένα πλεονέκτημα, οὕτε ἔάν δέν φάγωμεν, χάνομεν τίποτε. Προσέχετε ὅμως μήπως ή ἐλευθερία σας αὐτή γίνη αἰτία νά πέσουν οι ἀσθενεῖς κατά τίν πίστιν. Ἐάν κάποιος ιδῇ ἐσένα πού ἔχεις γνῶσιν, νά κάθεσαι εἰς τό τραπέζη ἐνός ναοῦ εἰδώλων, δέν θά ἐνθαρρυνθῇ ή συνείδησίς του, ἐπειδή εἶναι ἀδύνατος εἰς τίν πίστιν, εἰς τό νά τρώγῃ κρέατα τῶν θυσιῶν πού προσφέρονται εἰς τά εἰδωλα; Καὶ ἐξ αἰτίας τῆς γνώσεώς σου θά χαθῇ ὁ ἀδύνατος ἀδελφός διά τόν ὥποιον ἐπέθανε ὁ Χριστός. Ἀμαρτάνοντες δέ μέ αὐτόν τόν τρόπον εἰς τούς ἀδελφούς καὶ πληγώνοντες τίν συνείδησίν των πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε εἰς τόν Χριστόν. Δι’ αὐτόν τόν λόγον, ἔάν φαγητόν κάντη τόν ἀδελφόν μου νά πέση, δέν θά φάγω κρέας ποτέ, διά νά μή γίνω αἰτία νά πέση ὁ ἀδελφός μου. Δέν εἶμαι ἀπόστολος; Δέν εἶμαι ἐλεύθερος; Δέν είδα τόν Ιησοῦν Χριστόν τόν Κύριόν μας; Δέν είσθε σεῖς τό ἔργον μου ἐν Κυρίῳ; Ἐάν δι’ ἄλλους δέν εἶμαι ἀπόστολος, εἶμαι τούλαχιστον γιά σᾶς, διότι σεῖς είσθε ή σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθηβαϊζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νει τά ὅρια τῆς καθῆς πίστης, τῶν χριστῶν ἡθῶν καί τοῦ κοινωνικοῦ καί οἰκονομικοῦ σκοποῦ τοῦ δικαιώματος, ὄροιογία πού εύθέως παραπέμπει στή χριστιανική ἡθική καί τή διαχρονική ἐπίδρασή της στίς ἀνθρώπινες κοινωνίες.

«Ἄγαπα καί κάνε ὅ,τι θέσ»

“Ομως, ὁ τρόπος αὐτός τῆς δράσης τοῦ νόμου εἶναι τελείως διαφορετικός ἀπό τήν ποιμαντική μεθοδολογία τῆς Ἔκκλησίας μας. Ὁ νόμος ύποχρεώνει, ἐπιβάλλεται καί τιμωρεῖ. Ἡ Ἔκκλησία παρακαλεῖ, προτρέπει καί παιδαγωγεῖ. Διδάσκει ὅτι «δικαιών νόμος οὐ κεῖται», ὅχι γιά νά ποιλεμήσει τόν νόμο, ἀλλά γιά νά δείξει ὅτι ὁ ἀνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέν χρειάζεται τόν ἀνθρώπινο νόμο γιά νά κάνει αὐτό πού πρέπει. Αύθόρμητα καί ἀπλά ἐνεργεῖ ὡς ἐλεύθερο ὃν μέ μόνο του περιορισμό τήν ἀγάπη. «Ἄγαπα καί κάνε ὅ,τι θέσ», θά πεῖ σέ μιά φραστική ύπερβολή ὁ ιερός Αὔγουστίνος, γιά νά δηλώσει ἐμφατικά τό πόσο τελειοποιεῖ τόν ἀνθρωπο ἡ ἀγάπη ὅταν κυριαρχήσει στό εἶναι του, γιατί ἀποκλείεται νά τόν ὀδηγήσει σέ πάθη ἢ παρεκτροπές.

Ἄδελφοί μου, τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τό δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου στήν τροφή καί τήν ἐπιλογή της, ἔρχεται νά θέσει τό ζήτημα τῆς διάκρισης. Ὁ ἀνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά κάνει πολλά. Ἐπίσης, πολλές φορές ἀποκτά τή δυνατότητα νά κάνει ἀκόμη καί ὅσα δέν πρέπει καί δέν τόν τιμοῦν. Τί ἐπιλέγει; Ὡς Κατάτερα, πῶς ἐπιλέγει; Τό κριτήριο στήν ἐπιλογή εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ ἀδελφοῦ. Κάνω αὐτό πού θά στενοχωρήσει, σκαν-

15 Φεβρουαρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεία τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

‘Ονομίμου ἀπόστολου († 109). Εύσεβίου ὄσιου (ε' αι.). Μαῖωρος μάρτυρος

‘Ανθίμου δούΐου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

ΤΗΞΟΣ: γ' – Έωθινόν: Γ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. π' 8 - Θ' 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Φεβρουαρίου, Τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ' 14-21.

δαπίσει, προβληματίσει πιγότερο ἔως καθόλου τὸν ἀδελφό μου. Καί ἐπιλέγω κυρίως αὐτό πού θά τὸν ὠφελήσει, διδάξει, παραδειγματίσει περισσότερο, ἀκόμη κι ὅταν δέν εἶναι ὥριμος γιά νά τό καταλάβει. Θά δώσει ὁ Θεός καί θά ἔλθει ἡ ὥρα πού θά τό νιώσει καί θά τό ἀναγνωρίσει. Ἀρκεῖ ὁ δικός μου τρόπος ὑπάρχεις νά μνή εἶναι ἐγωιστικός ἀλλά ἀγαπητικός, ὅχι διεκδικητικός ἀλλά εὔεργετικός, καθόλου ὠφελημιστικός ἀλλά ὠφέλιμος. Μέ ἔναν πόγο, ὅπως τὸν ὑπαγορεύει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στή συνείδοσή μου.

Ἄρχιμ. Ι. Ν.

‘Από τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

1. Μία ξεχωριστή μέρα τοῦ Μπάρμπα - Πανώφ 2. ‘Ἐνα ἀνήσυχο σπουργίτι
3. ‘Ἐνα ὅμορφο πάρε - δῶσε 4. Κουράγιο, κοτούλα! 5. ‘Ο Ρομπέρτο καί τό φωτεινό συντριβάνι 6. ‘Ο Κορυδαλλός πού δέν κελαηδοῦσε 7. ‘Ο μυστικός φόβος τοῦ Στέφανου 8. ‘Η ἰστορία τῶν τριῶν δέντρων 9. ‘Η Μπάμπουνσκα 10. ‘Ο Τέταρτος Μάγος 11. Τό μικρό δέντρο τῶν Χριστουγέννων 12. ‘Η ἰστορία ἐνός μικροῦ ἀγγέλου 13. ‘Η μικρή Μαρώ καί ἡ Μαρία τοῦ Ναοῦ.

Καί γιά τούς μικρούς μας φίλους:

1. ‘Αννα - Μαγδαλένα 2. Παραμύθια γιά παιδιά 3. Τό ἀλφαβητάρι τῆς Κυριακῆς 4. Τοῦ δωδεκαμέρου καί τῆς Λαμπρῆς.

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ κατά τούς Έβδομήκοντα (τό κείμενο)

Μέ πρόλογο τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου,

Σχῆμα 14x21 ἑκατ., σσ. 1628 + 2 χάρτες.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖς φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. ‘Υπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

‘Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ δλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr